

6.- DISCUSSIÓ

6.2.- Compostos orgànics en orina

Normalment, la mesura de l'excreció de clorfenols en orina s'utilitza com monitor indirecte de l'exposició laboral a dioxines i furans (Wrbitzky i cols. 1995). A l'igual que aquests investigadors, no hem trobat correlació entre uns i altres, la qual cosa podria ser deguda a que els clorfenols indiquen una exposició actual i els PCDD/Fs indiquen una exposició a més llarg termini (Wrbitzky i cols. 2001).

Wrbitzky i cols. (1995) consideraren com valors de referència els següents: 30.0 µg/g creatinina pel 2,4-diclorfenol; 5.0 µg/g creatinina pel 2,5-diclorfenol; 2,4,5-triclorfenol, 2,4,6-triclorfenol, i pentaclorfenol, i 1.0 µg/g creatinina per l'1-hidroxipirè. Treble i Thompson (1996) en l'orina de individus no exposats laboralment van trobar concentracions que variaren entre 0.05 i 3.6 ng/mL. Hill i cols. (1995) van mesurar 1000 orines d'individus americans, les concentracions dels quals van ser (percentil 95) 790 µg/L pel 2,5-diclorfenol, 64µg/L pel 2,4-diclorfenol, <6 µg/L pel 2,4,5-triclorfenol i pel 2,4,6-triclorfenol, i 8.2 µg/L pel pentaclorfenol.

Malgrat que els resultats obtinguts en el nostre estudi presenten gran variabilitat, sobretot pel 2,5-diclorfenol i el PCP que han anat augmentat respecte el control, els valors de la mediana es trobaren per sota o propers a aquests valors de referència.

Respecte a la gran variació de valors obtinguts en l'1-hidroxipirè, aquesta es pot considerar provocada per la dieta, ja que és una font important d'aport de HAPs (Scherer i cols. 2000). En relació a la manca de correlació entre les concentracions dels clorfenols i 1-hidroxipirè, i l'hàbit de fumar, s'ha d'esmentar que en altres estudis realitzats amb persones no exposades ocupacionalment a hidrocarburs aromàtics policíclics, les concentracions d'hidroxipirè en orina en fumadors foren mes elevades que en les de no fumadors (Angerer i cols. 1992; Scherer i cols. 2000).